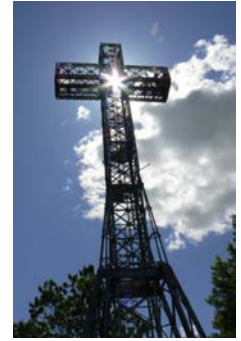

MONTREĀLAS
LATVIEŠU
TRĪSVIENĪBAS
EV.-LUT. DRAUDZE

**DRAUDZES
ZIŅAS**

62. gada gājums

2013. gada ZIEMA

NR. 4

Šajā
numurā
lasiet:

*
Mācītāja
uzruna
svētkos

*
Gana raksts

*
Prāvestes
Laumas
sveiciens

*
Bagātais gads

*
Pasaka

*
Draudzēs
Latvijā

*
Draudzes
dzīves
kalendārs

JOY
to the world

“Kas no sākuma bija, ko esam dzirdējuši, ko savām acīm esam redzējuši, ko esam skatījuši un mūsu rokas ir aptaustījušas, dzīvības vārdu - dzīvība ir parādījusies, mēs esam redzējuši un apliecinām un pasludinām jums mūžīgo dzīvību, kas bija pie Tēva un mums ir parādījusies, - ko esam redzējuši un dzirdējuši, to pasludinām arī jums, lai arī jums būtu sadraudzība ar mums. Un mūsu sadraudzība ir ar Tēvu un Viņa Dēlu Jēzu Kristu. To mēs rakstām, lai mūsu prieks būtu pilnīgs.”

1. Jāņa vēstule 1:5-6

* * *

Apustulis Jānis raksta par pilnīgu prieku. Šajā gada laikā, kad svinam Kristus dzimšanas svētkus - vārds “prieks” ir tas, ko dzirdam un redzam visbiežāk. To sastopam gan dziesmās, gan reklāmās, gan apsveikumu kartiņās.

Klasē, kur mācos angļu valodu, bija diskusija par angļu vārdu “cheerful”. Skolotāja skaidroja, ka tas ir kaut kas tāds, kas piemīt Ziemsvētku vecītim. Klase sāka jokot un kopā secināja, ka tas vecītim tāpēc, ka viņš sadzēries Coca-cola un tas

viņam no cukura un kofeīna, kas ir viņa reklamētajā dzērienā tik bagātīgi. Jā, svētais Nikolajs ir kļuvis par reklāmas rūķi, un ir spēcīgs simbols šiem viskomercializētākajiem svētkiem, un ir kā atbilde cilvēkiem, kuri grib vienkāršu, ātru un lētu prieku. Diemžēl, arī lielākā daļa moderno problēmu rodas no ātra, lēta un vienkārša prieka meklēšanas.

Tie, kuri ir ieguvuši labu dzīves pieredzi zemes dzīvē, apjauš, ka patiesais prieks nevar būt lēts. Par īstām lietām ir jāmaksā pa istam. To ik gadus atgādina patiesais Ziemsvētku saturs - Kristus ienāca pasaulē, kas nemaz neapzinājās savu apdraudējumu. Debesstēva lēmums sūtīt uz ļauno zemi savu vienīgo Dēlu nebūt nebija vienkāršs. Viņa ienākšana notika dramatiskos apstākļos. Jaunā ģimene tūdaļ bija spiesta doties neparedzamās bēgļu gaitās, jo apdraudējums patiesajam un svētajam, kas ir šai pasaulē, tūliņ skāra arī mazo Jēzus bērniņu. Kad viņš izauga par lielu vīru un uzsāka pildīt Tēva uzdevumu - sludināšana bija kā kaujas laukā, jo Viņu vienmēr pavadīja tie, kas savās aklajās dusmās Viņam vēlēja ļaunu. Jēzus dzīve visā garumā bija saistīta ar risku - izsekošanu, apmelojumiem... un noslēgumu mēs zinām. Paldies Dievam - ka bija arī Augšāmcelšanās. Tikai no tās perspektīvas mēs saprotam Viņa dzimšanas Brīnumu.

Šajos svētkos līdz ar savu ģimeni vēlu mums visiem piedzīvot īsto prieku, vai vismaz iet īstā prieka virzienā. Jaunā Gada dienās vēlām piedzīvot daudz īstu svētību, kuras mums dāvā ceļojums cauri laikam kopā ar Kristu.

mācītājs Gundars

Gana raksts

“Bet es – Dieva tuvumā man ir labi!”

73. psalma 28. pants –
2014. gada lozungs

Mīļās māšas, mīlie brāļi Kristū,

2014. gada lozungs “Dieva tuvumā man ir labi” skaisti parāda dažas mūsu Bībeles tulkojumu iezīmes, to dažādību un vienotību. 1965. gada tulkojumā lasām: “Bet man paliek mans aplaimotājs Dieva tuvums.” Jaunais tulkojums skan: “Bet es – Dieva tuvumā man ir labi.” 1965. gada tulkojumā patīk skaistā, gludā literārā valoda, jaunajā tulkojumā – tās tiešums un psalmos iecerētais dzejiskuma atveidojums. Pricējos, ka 2013. gada LELBĀL Virsvaldes plenārsēde Jeruzālemē un pēc mēneša LELB 26. Sinode Rīgā, tātad abas, jauno tulkojumu atzina nedz kā labāku, nedz kā sliktāku par līdzšinējo, bet nolika tos uz līdzīgas atzīšanas pakāpes. Kā vienā, tā otrā atrodami brīnišķīgi tulkojuma risinājumi, tāpat kā neveiklības un kļajas kļūdas. Gribas jūs iedrošināt turpmāk lietot abus tulkojumus, salīdzināt, jautāt, ļaut no jauna uzrunāt sirdi un prātu.

Abiem tulkojumiem kopēji ir 4 vārdi, uz kuriem varam attiecināt kā aizvadītā gadā piedzīvoto, tā nākošā gadā vēlamo: “bet”, “Dieva”, “tuvums”, “man”. – Pirmais vārds ir skarbais BET. Arī mēs to pazīstam. Aizvadītā gadā un šajā dzīvē kopumā ir bijis un būs daudz jautājumu, šaubu, kārdinājumu, ļaunuma, sarūgtinājumu, nāves, draudu, grēka. Daudz BET. Piemēram, ja esam zaudējuši mīļus, tuvus cilvēkus, varbūt it kā tik pārāk agri. Arī mūsu Baznīcā bijuši sāpīgi zaudējumi. Un joprojām redzam Latvijā tik daudz BET.

DIEVS – vai tās nav tikai iedomas, un īstā dzīve drīzāk atrodamā bez Viņa? 73. psalms ir kā dzīve: sātināta ar BET, un tomēr uzticības apliecinājums Viņam. No tālienes un teorētiski ilgi var spriedelēt par Dievu – dzīvi pārvērš un pie mērķa ved Viņa TUVUMS, Viņa vadība. Tas piedzīvojams Viņa

Vārdā, arī ļoti personīgi, bet varbūt tomēr vislabāk mūsu draudžu kopībā, Viņa Sakramentos. Paldies mūsu draudzēm un ikkatram, kas kā ordinēts vai neordinēts darbinieks palīdz šo iespēju uzturēt un izkopt!

Pricējamies par katru reizi, kad izdevies kādai draudzei atkal nodrošināt garīgo aprūpi. LELBA laju kursi visai LELBĀL iezīmē apziņu un atsāktas iespējas, ļoti dažādos veidos paust Dieva aicinājumu un tuvumu. Ziemsvētkos pateicamies Dievam, ka Viņš kļuvis cilvēks Jēzū Kristū, lai būtu mums tuvs, un Dievs nemitīgi runā un darbojas caur cilvēkiem. Kaut tas būtu caur mani, caur Tevi!

Jā, Dievs grib būt palīgs, glābējs, Pestītājs un aplaimotājs

tieši MAN. Lai man “būtu labi” tanī pilnībā, patiesībā un mūžībā, kuru dāvāt var vienīgi Viņš. Tulkotājiem arvien vēl trūkst vārda, lai to spētu tā īsti izteikt: lai mēs būtu “svētīgi”, “laimīgi”. To, ka tas mūs noved plašā, skaistā apvārsnī, nupat apliecināja pēc Porvo pilsētas Somijā sauktās luterāņu-angliskāņu kopības vadošo bīskapu vienbalsīgs Islandē pieņemtais lēmums, šajā īpaši tuvā saimē uzņemt mūsu Baznīcu ārpus Latvijas kā pilntiesīgu locekli. Un Pasaules Baznīcu Apvienības 10. pilnsapulce Busanā 2013. gada novembrī ar savu mudi

“Dzīvības Dievs, rādi mums ceļu uz taisnību un mieru!” izsaka, ka Dieva spēks ir pārvarējis un arī mums var palīdzēt pārvarēt visu BET, vai tas izpaustos pasaules netaisnībās, jeb konfesiju un baznīcu pārliecību atšķirībās, vai arī mūsu ikdienas lielās vai mazās problēmās. Lai mums būtu labi – Viņā!

Tieši to, abi ar manu kundzi, novēlam Jums arī 2014. gadā, kā šo Ziemsvētku skaistāko dāvanu.

+ Elmārs Ernsts Rozītis
LELBĀL archibīskaps

Prāvestes Laumas sveiciens

BALTĀ APLOKSNĒ ZIEMASSVĒTKU EGLĪTĒ

Tā ir maza, pavisam vienkārša balta aploksne, kas jau divdesmit gadus gandrīz vai slepus parādās kādas ģimenes Ziemassvētku eglītē. Tas viss bija sācies tādēļ, ka viens vīrs ne jau ienāda Ziemassvētkus, bet ticēja svētku dziļākai un patiesākai nozīmei, tādēļ necieta to, kā komerciālists bija arī viņu padarījis par nevajadzīgu dāvanu pircēju tiem, kas paši īsti negribēja to, kas viņiem tika dāvināts. Vīra sieva tomēr negribēja viņu atstāt bez dāvanas, kaut gan gadiem jau bija skaidrs, ka vīra Ziemassvētku prieks nekļūs lielāks kādas veltes dēļ, ko viņa vai bērni dāvātu.

Galvu laužot, viņa pēkšņi atcerējās sava divpadsmit gadus vecā dēla pēdējās cīkstēšanās („wrestling”) sacensības. Dēla komandai toreiz bija gājis ļoti labi. Īsi pirms Ziemassvētkiem tie bija sacentušies pret iekšpilsētas komandu. Viņa atminējās, ka dēla komandas spēlētājiem visiem bija glītas, labas uniformas, modernākie galvas aizsargi, savukārt otras komandas spēlētāji bija ieradusies kā nu kurš, ar sen jau novalkātām drēbēm, bez nekā, kas aizsargātu jauno cīkstoņu ausis. Protams, viņas dēla komanda uzvarēja – un kā vēl! Kaut abi vecāki no sirds apsveica savu dēlu, vīrs toreiz gandrīz čukstus bija teicis: „Kaut vismaz viens no viņiem būtu uzvarējis. Tā zaudējot, viņi taču zaudēs visu pašpārliecinātību.”

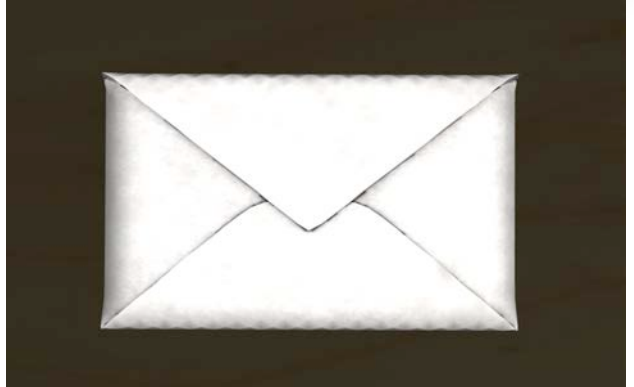
Kad pēc dažām nedēļām ap Ziemassvētku eglīti pulcējās šī ģimene, tēvam netika pasniegta neviena dāvana. ”Hhh-mmm,” viņš nodomāja, „vai tad beidzot būs ievērojuši manu lūgumu neko nedāvināt!” Bet tad viņa rokās tika ielikta maza balta aploksne. Tajā bija rakstīts: „Tava

dāvana ir, ka es saņirku sporta kurpes un vajadzīgos galvas aizsargus visiem iekšpilsētas skolas komandas spēlētājiem, un tās anonīmi aizvedu un nodevu viņiem.” Vīrs nekad tā nebija priecājies par Ziemassvētkiem, kā toreiz.

Par šo ģimeni lasīju pirms vairākiem gadiem. Sieva un vēlāk bērni ģimenē turpināja šo tradīciju. Vienu gadu bija ziedojums diviem gados vecākiem pensionāriem, kuru māja bija nodegusi. Vienu gadu bija ziedots hokeja komandai, kuras spēlētāji visi bija ar fiziskiem ierobežojumiem. Katru gadu Ziemassvētku eglītē parādās balta aploksne. Arī tagad, kad šīs ģimenes galva ir miris. Pirmos Ziemassvētkos pēc viņa nāves katrs bērns, citiem nezinot, bija eglītē ievietojis tēva dāvanu: baltu aploksni. Tās arvien ir pēdējās dāvanas, ko atver, un pat vismazākie mazbērni gaida ar vislielāko prieku izlasīt, ko katrs dāvinājis tēvam, kam neko nevajadzēja.

Kas Tev īsti vajadzīgs Ziemassvētkos? Ticu, ka, paldies Dievam, kā vīram, tā arī LELBA saimē netrūkst to, kam īsti neko nevajag, vismaz ne to, ko veikalos pērk un tad pēdējos gados biežāk ziedo tālāk. Bet, ja nu mēs katrs vienu baltu aploksni ieliktu savas ģimenes vai draudzes Ziemassvētku eglītē? Dāvana Kristus Bērnam? Vai sev? Kādam citam, kā ģimenes stāstā, kad vīrs atguva īsto Ziemassvētku prieku ‘saņēmot’ to, kas viņam īsti bija vajadzīgs. Tieši kā Apustulis Jānis rakstīja:

„Tā ir atklājusies Dieva mīlestība mūsu vidū, Dievs savu vienpiedzimušo Dēlu ir sūtījis pasaulē, lai mēs dzīvotu caur viņu. Šī ir mīlestība

- nevis mēs esam mīļējuši Dievu, bet viņš ir mīlējis mūs un sūtījis savu Dēlu – izlīgumu par mūsu grēkiem. Mīlotie, ja Dievs mūs tā ir mīlējis, tad arī mums pienākas citam citu mīlēt.” (1 Jņ 4:9 – 11).

Kas būs rakstīts Tavā baltajā aploksnē? Kam Tu to dāvināsi? Vai ilgojies pēc baltiem Ziemassvētkiem? Varbūt te iespēja tādus radīt. Tad, būs vai nebūs sniega sega, ticu, ka augs pašu Ziemassvētku prieks un dziļa, dziļa pateicība, jo reiz Dievs Debesīs zināja tieši to, ko saviem bērniem dāvināt – savu Dēlu sūtot pasaulē, lai mēs dzīvotu caur Viņu!

Dievam pateicos par jums un jūsu kalpošanu LELBA un katrā mūsu draudzē! Novēlu priecīgus, svētīgus Ziemassvētkus un drosmi, ticību, cerību un mīlestību 2014. gadā! Kaut kā taču zinām, arī tajā netrūks pārbaudījumu, pārmaiņu, rūpju un vajadzību skaits – lūgšim arvien, lai Dievs tā svētī, pasargā un iedvesmo, ka, Kristus žēlastības iedrošināti, augtu arī miera, patiesības, taisnības un pateicības Gara augļu skaits gan mūsu mājvietās, gan Latvijā, plašā pasaulē.

Jūsu māsa Kristū –
prāv. Lauma

Bagātais gads

Vispirms ar prieku paziņojam, ka ir noslēgusies ziedojumu akcija altāra komplekciem. Vajadzīgā summa ir saziēdota. Paldies Valdemāram Paeglem un Voldemāram Ozolam! Kā arī paldies visiem, kas lūgšanās bija klātesoši, lai būtu iespējams iegādāties altārsegas dievkalpojumiem Montreālā. Ir saņemti 3 krāsu komplekti, viens vēl jāpagaida. Līdz šim dievkalpojumu apmeklētāji ir varējuši priecēt acis ar zaļo, balto un violeto krāsu komplektu. Paldies māksliniecei Harinai Brūklenei par ieguldīto darbu!

Vasara Tērvetē kā ierasts bija jauku brīžu pilna.

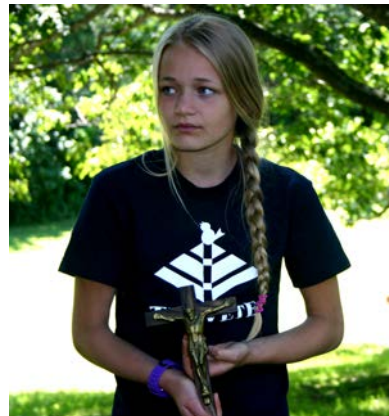

Paldies saimniecei Laumai par nesavtīgajām rūpēm un ieguldīto mīlestību,

rūpējoties par visu viesu labsajūtu un kārtību Lielajā mājā! Jāņi, nometne, kopīgais draudžu pikniks... Tērvetes vasaras sezona tika noslēgta ar Pļaujas svētku dievkalpojumu. Laika apstākļi bija labi, tik labi, ka dievkalpojuma dalībnieki varēja baudīt to ārpus Lielās mājas telpām. Muzikālo pavadījumu spēlēja daļa

trubadūriešu. Pēc dievkalpojuma notika kopīga svētku maltīte, pēc kuras jau ierastā loterija, kurā, ja

veiksme bija labvēlīga, varēja iegūt savā īpašumā tējas, medu, mācītāja cepto maizīti

un daudzas citas rudens veltes. ➡ 5. lpp.

Dieva svētīta vasara un rudens

Latvijas Republikas proklamēšanas 95. gadadiena tika svinēta Montreālā 16. novembrī. Svētku uzrunu sacīja Miķelis Svilāns. Koris no Toronto un arī Latviešu centra koris sanākušo ausīm deva muzikālus priekšnesumus. Pēc

tam svētku galds par godu Latvijas dzimšanas dienai.

Montreālas Latviešu centrā dievkalpojumi notiek katru otro nedēļu (ja vien laika apstākļu vai citu iemeslu dēļ tie netiek atcelti). Konkrēti datumi dievkalpojumu reizēm ir redzama draudzes kalendārā. Mācītājs Gundars Bērziņš ir

gatavs uz klausīt jebkuru Montreālā un tās apkārtnē dzīvojošo, lai parunātu, uz klausītu, lai būtu blakus. Iepriekš vēlams ir vienoties ar mācītāju par abām pusēm izdevīgāku laiku un vietu. Mācītāja telefona numurs un e-pasts nemainīgs.

+1 (613)851-8281

berzinsgundars@gmail.com

Nora Ikstena: "Rūķu ciems." Ziemassvētku pasakas fragments.

Starp apsnigušajām mazajām mājēm sniega pūkainajā gaisā cēlās tievas dūmu bizītes. Lielī un mazi putni draudzīgi tekāja starp saslietajām barotavām, kas atradās pie teju katras mājeles. Rūķi, kas dzīvoja šajā neparastajā ciemā, bija mazāki par lielajiem putniem, sasliet barotavas nebija nekāda nieka lieta. Ja nebūtu putnu, varētu domāt, visi dus ziemas miegā...

Tomēr šis klusums bija pavisam mājīgs. Mājeļu iekšpusē gaiši mirdzēja uguns un notika īstena rosība. Šis bija neparastu rūķu ciems. Viņi vāca un aprūpēja senas un jaunākas grāmatas. Pavasaris, vasara un rudens bija īstais laiks rūķu nenogurstošajām ekspedīcijām. Viņi sadalījās lielākās un mazākās grupiņās, taisnības labad jāpiebilst, ka bija arī nesatricināmi individuālisti, kuri nebaidījās meklējumu ceļā doties vieni. Jā, tātd viņi devās ceļā un meklēja grāmatas. Jūs būsit pārsteigti, kur tikai tās neatradās. Meža atkritumu izgāztuvēs, pilsētas miskastēs, pagrabos sapelējušas un bēniņos peļu apgrauztas. Citreiz rūķiem tās izdevās paglābt, piemēram, tirgus gaņģos, kur nereti tās izmantoja ietināmā papīra vietā. Un kur tad vēl vecās lauku tualetes un krāsnis, un pirtis ar grāmatu groziem iekuram. Sākoties ziemai, rūķu ciemā bija sasteipti grāmatu kalni, un tad sākās jaukāka un mierīgāka laiks. Rūķi grāmatas atjaunoja, līmēja, spodrināja un brīvajos brīžos lasīja.

... Bērni dabūja pasakas, mīlnieki – mīlas stāstus, gudrajie – pasaules rēbusu grāmatas, vecčauži – jaunības atmiņas. Vai tālos nostūros, vai pilsētas ņirboņā katram tika pa grāmatu. Viss tiktāl būtu labi un jauki kā īstenā Ziemassvētku pasakā. Ja ne liktenis sliktenis, kas rūķu ciemam sūtīja īstenu pārbaudījumu. Zeme ar visu rūķu ciemu uz laiku nokļuva Ledenes pārvaldījumā. Viņa bija slavēta ar savu košumu un saldo pasaules uzskatu, taču viņas smadzenes bija krietni atsaldētas. Ledene atteicās saprast rūķu nodarbošanos un pagērēja viņiem ķerties pie kārtīga darba. Un, kā jau tas daždien gadās ne vien pa-

sakās, bet arīdzan dzīvē, radās daudz pakalpiņu, kas vienā mutē brēca, ka rūķi ir dienderi, grāmatīņu lāpītāji, slinķi, kas saucami pie kārtības un jūdzami zemei nodēģa darba ilksis.

Tomēr rūķi spītīgi atteicās paklausīt. Turpināja savu grāmatu darbu, jo tuvojās taču Ziemassvētki un ļaudis nevarēja atstāt bez viņu iemīļotajiem stāstiem un brīnumiem.

Ledene nolēma nepaklausīgos pavalstniekus sodīt...

Bezvērži bija uzticama armija, neredzami un vārdā nenosaukti viņi spindzēja pa gaisu, melnu spļaudami, un neviens viņus nevarēja noķert. Kur vajadzēja, pār pavalstnieku galvām nolija viņu piķis un zēvele, un prom viņi bija. Ja vajadzēja, atgriezās un lēja atkal.

Pār rūķu ciemu nu tika sūtīts uzbrukums pēc uzbrukuma. Putni pazuda, gaiss satumsa, un bezvērži bombardēja rūķu mājas ar savām melnajām sniega pikām. Rūķi glābās kā prazdami. Glāba savas grāmatīņas, turpināja tās atjaunot un glābāt nu jau īstena kara apstākļos. Tuvojās taču Ziemassvētki. Vai tad patiesi kāds debesu brīnums nenolaidīsies uz zemes, lai Ledenes prāts apskaid-rotos, bezvērži rimtos un rūķi mierīgi varētu tālāk darīt savu sirdij un viņu ļaudīm tuvo darbu....

Rūķi, kuri cieši ticēja grāmatu brīnumiem, izlēma rīkoties paši. No saviem bagātīgajiem apcirķņiem viņi izvēlējās vienu vienīgu grāmatu. Tā bija pietiekami liela un smaga, lai rūķiem plecu pie pleca vajadzētu to lēni nocelt no plaukta un ievietot lielajās grāmatu ragavās. Viņi bija nolēmuši doties ceļā pie Ledenes. Nebija taču vairs ko zaudēt. Bija jānogaida klusa nakts stunda, kad no piķa liešanas apkusušie bezvērži bija atkrituši īsā snaudā starp skursteņiem un putnu barotavām.

Klusiņām un tecīņus pa gurkstošo sniegu rūķi devās ceļā uz Ledenes pili. Citi vilka ragavas pa dziļo sniegu, citi tās stūma, palīdzēdami vilcējiem. Citi

tūrīja sniegpārslas no grāmatas vāka, lai tas paliktu mitruma neskarts. Milzīgā sniegotā laukā apaļais mēness rādīja rūķiem ceļu un laipnīgi noraudzījās un sparīgajiem, nenogurdināmajiem ceļiniekiem. Tā jau nebija, ka netrūktu spēka, – pa brīsnīgam viņi apstājās, ievilkdami elpu un cits citu uzmundrinādami.

Ledenes pils bija tukša un klusa. Visi bezvērži bija nosūtīti savos melnajos darbos. Rūķi klusītēm atvēra vārtus, cēla plecos grāmatu un pa stāvajām trepēm devās uz augšu. Tas bija varen grūts kāpiens. Ik brīdi draudēja kritiens atpakaļ. Tomēr rūķi nepadevās.

Sveču un lākturu apgaismotajā zālē Ledene gulēja saldā miegā. Rūķi novietoja grāmatu uz greznā galdīņa viņas acu augstumā. Un, saņēmuši pēdējos spēkus, vēra to vaļā. Maiga, dziedinoša gaisma, kas nāca no grāmatas lappusēm, pamodināja Ledeni. Vispirms viņa, kā jau nelaikā modies cilvēks, bija apmulsusi. Ieraudzījusi rūķus, viņa ievilka elpu skaļam kliezienam, bet tūlīt pat apklusā. Viņas acis bija kā piekaltas maigajai gaismai, kas nāca no grāmatas. Pamazām tās pierada un vairs nežilba. Viņa skaidri saskatīja graciozo burtu vijumu, kas aizlikumoja baltā stāsta ceļā. Tas bija tik neparasti, ka skāra viņu tieši sirdī. Kaut kas notika viņas galvā, ledus kusa, un liela, silta asara noritēja pār Ledenes vaigu.

Rūķi negribēja traucēt šo atklāsmes brīdi. Viņi klusiņām atstāja pils telpas un atpakaļceļā devās, priedīgi mezdami kūleņus un veldami sniega bumbas.

Tikai pret rītu viņi bija mājās. Bezvērži bija nozuduši. Bija beidzies jaunais murgs. Lielī un mazi putni cēli tekāja gar barotavām un ziņkārīgi ieskatījās mājeļu logos. Tikai īsas dienas gaisās stundas bija atlikušas līdz Ziemassvētku vakaram. Rūķi sarosījās. Vēl bija daudz darāmā. Tik daudzās mājās šovakar gaidīja grāmatas un brīnumainus stāstus.

Draudzes Latvijā mums raksta

Aknīstes Draudzes rakstvede Inta Jakovļeva novēl draudzei Montreālā „Priecīgus Ziemassvētkus! Dieva svētību un gaišas domas Jaunajā Gadā!”

No **Drustu Draudzes** saņēmām ielūgumu piedalīties Drustu baznīcas 175 gadu pastāvēšanas jubilejā, kas tika atzīmēta šī gada 22. septembrī. No Montreālas draudzes aizsūtījām apsveikumu uz šo svarīgo notikumu.

Saņēmām arī apsveikumu Ziemsvētkos:

*Nāc, gavilē, dziedī, lai atbalsis skan,
Jo glābēju devis Dievs Tev un man,
Un šodien ir dzimšanas piemiņa tam,
Lai slava un gods mūsu Pestītājam!*

Sveiciens jums Kristus piedzimšanas svētkos, ikvienam veselīgu, priecīgu, Dieva svētību 2014. gadu!

Drustu draudze

Lašu draudzes priekšnieks Jānis Ķerubins, atzīmējot 18. novembri, sveicināja draudzi Montreālā ar L. Sāgameža-Nāgeles dzejoļa vārdiem, rakstītu 1945. gadā:

*Latvija! Latvija!
Dzimtene Mana!
Tū – labā!*

*Likteņa zvanā kāds jaunu laikmetu sit...
Latviešu dvēseles senso brīnumu glabā,
Novembrī skaistāko vārdu – Astonpadsmī!*

Mīļā Montreālas latviešu draudze un god. mācītāj, sirsnīgi sveicam Jūs visus mūsu Dzimtenes jubilejā, vēlam gaišus svētkus! Patiesā cieņā – Lašu ev.-lut. draudzes vārdā, dr. priekšnieks J. Ķerubins.

No Lūcijas Salnas **Lašu Draudzē** saņēmām vēstuli, rakstītu 5. novembrī, 2013. gadā. Citēju no viņas vēstules pirmo paragrāfu, kas satur dziļas pārdomas: „*Rudens savu spēku glabā saknēs, līdzīgi cilvēkam savā mūža gājumā. Aizejot no šīs dzīves paliekošajos atstājam savus padarītos labos darbus, gan dvēselē iesētos domu graudus, kas aizvien dod jaunus asmus, jaunas atziņas un vērtības, kuras neviens mums nevar atņemt. Mēs esam dažādi, mūsu vērtības skala: cik mēs esam stipri savā domāšanā, ticībā, uzvedībā, kādās attiecībās esam ar līdzcilvēkiem, kā izprotam šodienu. Rītā ceļoties, vai mēs lūdzamies? – Palīdzī, Dievs, nodzīvot šo dienu! Ja tas tā ir, tad mēs piedzīvojam Jēzus Kristus žēlastību un tai nav gala. Viņš piedod visas lietas tam, kas Viņu meklē. Vismaz tas tā ir manā gadījumā.*”

Lūcija Salna **Lašu draudzes** vārdā sūta mums gaišus, dzīvības pielijušus Ziemassvētku sveicienus ar vārdiem no Jāņa evaņģēlija: “*Es, Gaisma, Esmu nācis pasaulē, lai neviens, kas man tic, nepalīktu tumsībā.*” (Jņ. 12:46)

Iepriecināja, ka Ligita Vārna **Gārsenes draudzē** ir ar mums sasaukusies. Savā oktobra e-pastā viņa raksta, ka draudzē pārmaiņu neesot, izņemot, ka Gārsenes draudzi tagad apkalpojot evaņģ. Aigists Pinka.

Paldies Intai Jakovļevai Aknīstē, māc. E. Kalniņam Drustu Draudzē un abiem Jānim Ķerubinam un Lūcijai Salnai Lašu draudzē, kā arī Ligītai Vārnai Gārsenē par sazināšanos.

Mūsu draudžu sakarniece
Gita Lukstiņa

Draudzes dzīves kalendārs 2014. gadā

DIENA	DATUMS	CIKOS	KUR	KAS
JANVĀRIS				
Svētdien	5. janvārī	15:00	Latviešu centrā	Zvaigznes dienas dievkalpojums
Trešdien	8. janvārī	19:00	Latviešu centrā	Valdes sēde
Ceturtdien	9. janvārī	13:00	Latviešu centrā	Pensionāru saiets
Svētdien	19. janvārī	15:00	Latviešu centrā	Epifānijas laika 2. sv. dievkalpojums
Februāris				
Svētdien	2. februārī	15:00	Latviešu centrā	Dievkalpojums
Trešdien	5. februārī	19:00	Latviešu centrā	Valdes sēde
Ceturtdien	6. februārī	13:00	Latviešu centrā	Pensionāru saiets
Svētdien	16. februārī	15:00	Latviešu centrā	Dievkalpojums
Marts				
Svētdien	2. martā	15:00	Latviešu centrā	Dievkalpojums svētdienā pirms Gavēņa
Trešdien	12. martā	19:00	Latviešu centrā	Valdes sēde
Ceturtdien	14. martā	13:00	Latviešu centrā	Pensionāru saiets
Svētdien	16. martā	15:00	Latviešu centrā	Dievkalpojums
Aprīlis				
Svētdien	6. aprīlī	15:00	Latviešu centrā	Dievkalpojums
Trešdien	9. aprīlī	19:00	Latviešu centrā	Valdes sēde
Ceturtdien	10. aprīlī	13:00	Latviešu centrā	Pensionāru saiets
Piektdien	18. aprīlī	15:00	Latviešu centrā	Lielās Piektdienas dievkalpojums
Svētdien	20. aprīlī	info sekos	Latviešu centrā	Kristus Augšāmcelšanās rīta dievkalpojums

Svarīgas adreses un telefonu numuri

Draudzes tel. numurs: 514-992-9700 (lieto mācītājs) www.draudze.org

Pasta adrese (ziedojumiem):

Trinity Latvian Church, P.O. Box 39, Station NDG, Montreal QC H4A 3P7

Mācītājs Gundars Bērziņš, tel. 613-851-8281; rev@draudze.org

Priekšnieks Jānis Mateus, tel. 514-481-2530; prez@draudze.org

Kasieris Roberts Kalniņš, tel.: 514-426-5808; kasieris@draudze.org

Sekretāre Dzirktīte Jansone-Bērziņa, tel. 613-851-8281, dz@draudze.org

Pateicībā esam kopā ar aizejošā gada jubilāriem!

Emīls Gailis	25. septembrī, 1913	100!
Ausma Hūns	23. decembrī, 1928	85!
Jānis Lukstiņš	11. augustā, 1923	90!
Valdemārs Ozols	6. februārī, 1918	95!
Lidija Stadiņš	12. septembrī, 1918	95!
Ilga Strautiņš	30. augustā, 1923	90!
Ausma Tāne	15. decembrī, 1923	90!
Imants Trusis	12. aprīlī, 1933	80!
Ausma Valters	12. maijā, 1928	85!

Jūsu sirdīs lai valda Kristus miers. Tam jūs esat aicināti, lai jūs kļūtu kā viena miesa; un esiet pateicīgi! Lai Kristus vārdi bagātīgi mājō jūsos, pamāciet un pamudiniet cits citu gudrībā, ar pateicību Dievam dziediet savās sirdīs psalmus, himnas un garīgas dziesmas! Un visu, ko vien jūs darāt, vārdos vai darbos, visu dariet Kunga Kristus vārdā, caur viņu pateikdamies Dievam Tēvam.

Kolosiešiem 3: 15-17

Nākamo draudzes ziņu izdevumu gaidiet pirms Lieldienām!